

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja

6.7.2009

PAZIŅOJUMS DEPUTĀTIEM

Temats: **KOMITOLOĢIJA**

Ievads — kas ir komitoloģija?

Eiropas iestādes, tāpat kā dalībvalstu likumdevējas iestādes, ir izveidojušas īstenošanas pasākumu sistēmu, jo likumdevējs valsts tiesību pamataktos nevar noteikt pilnīgi visus jautājumus. Tā kā Komisija pārstāv ES izpildvaru, tā ir atbildīga par šādu īstenošanas pasākumu pieņemšanu (sk. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 202. pantu). Šo uzdevumu deleģē īpašām Komisijas komitejām, kuru sastāvā ir dalībvalstu ministriju pārstāvji — speciālisti —, un viņi regulāri tiekas šo komiteju sanāksmēs. Šīs komiteju sistēmas dēļ procedūras, kas saistītas ar lēmumiem par īstenošanas pasākumiem, parasti sauc par “komitoloģiju”.

Ikvienā tiesību pamataktā ir noteikta (īpašu) īstenošanas pasākumu izpildes pilnvaru deleģēšana vienai vai vairākām noteiktām komitejām, izmantojot vienu vai vairākas īpašas procedūras, kas paredzētas Komitoloģijas lēmumā.¹

Procedūras

Komitoloģijas lēmumā, kas pieņemts 1999. gadā, ir noteiktas trīs procedūras (konsultēšanās procedūra, vadības procedūra un regulatīvā procedūra).

¹ Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 255. lpp.; lēmuma konsolidētais teksts OV C 255, 21.10.2006., 4. lpp.).

- Komisija, ņemot vērā komitejas atzinumu, pieņem lēmumu saskaņā ar **konsultēšanās procedūru**.
- Ja komitejas atzinums ir negatīvs, Padome var pieņemt atšķirīgu lēmumu saskaņā ar **vadības procedūru**. Tomēr Padome nevar noraidīt Komisijas piedāvātos pasākumus. Vadības procedūru visbiežāk izmanto saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas pasākumiem.
- Komisiju visvairāk ierobežo **regulatīvā procedūra**. Ja komiteja neatbalsta pasākuma projektu, Padome var to noraidīt (ar kvalificētu vairākumu).

Parlaments vairākkārt ir prasījis uzlabot tā kontroles tiesības attiecībā uz komitoloģijas aktiem, kuri pamatojas uz tiem tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar koplēmuma procedūru. Jauno **regulatīvās kontroles procedūru** (RKP) ieviesa 2006. gadā (Komitoloģijas lēmuma 5.a pants).

RKP jāpiemēro vispārējiem pasākumiem, ar kuriem groza nebūtiskus elementus tiesību pamataktos¹ (tajos, kuri ir pieņemti saskaņā ar koplēmuma procedūru).

Saskaņā ar RKP Eiropas Parlaments ar deputātu vairākumu īsteno **veto tiesības** — tās ir tiesības apturēt Komisijas lēmumu, ja Parlaments nepiekrīt pasākuma saturam (sk. arī Reglamenta 88. pantu).

Kā komitoloģija izpaužas praksē?

Komisija regulāri iesniedz Eiropas Parlamentam gan visu to īstenošanas pasākumu projektus, uz kuriem attiecināma komitoloģija, gan ar šiem pasākumiem saistīto informāciju. Prezidentūras ģenerāldirektorāts projektu nodod komitejai, kas ir atbildīga par tiesību pamaktu, un komitejām, kas sniedz atzinumus. Atbildīgās komitejas sekretariāts nodod informāciju komitejas locekļiem un politisko grupu administratoriem.

Attiecībā uz Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteju lielākajai daļai ar komitoloģiju saistīto pasākumu pašlaik piemēro vadības procedūras, par kurām Eiropas Parlamentam paziņo tikai informatīvos nolūkos.

Saskaņā ar regulatīvo procedūru Eiropas Parlamentam ir tiesības pārbaudīt dažus pasākumus (bieži vien tos, kas saistīti ar tiesību aktiem par pārtikas drošumu). Saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 8. pantu Eiropas Parlaments (**viena mēneša laikā**) var pieņemt rezolūciju, kurā tas norāda, ka šādi pasākumi **varētu pārsniegt** Komisijai deleģētās īstenošanas pasākumu **ieviešanas pilnvaras**, kas noteiktas pamatdokumentā. Ja par jautājumu ir atbildīga Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, tās sekretariāts nosaka termiņu, kādā ir jāceļ iebildumi pret pasākumu.

Pasākumi, kas saistīti ar jauno regulatīvo kontroles procedūru, ļauj Eiropas Parlamentam efektīvi īstenot kontroles tiesības (un pienākumus). Ja deputātu vairākums pieņem rezolūciju, kurā iebilst pret pasākuma projektu, Komisija pasākuma projektu nepieņem, bet pēc tam tā var iesniegt pasākuma projektu ar grozījumiem vai likumdošanas priekšlikumu.

¹ Sk. 2. panta 2. punktu Lēmumā 1999/468/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK.

Eiropas Parlamentam kopumā ir **trīs mēnešu** termiņš, kad tas var celt iebildumus pret pasākuma projektu. Pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos tiesību pamataktā var noteikt termiņa pagarinājumu vai saīsinājumu. Nosūtot pasākuma projektu deputātiem, sekretariāts nosaka atbilstīgu termiņu viedokļu paušanai, lai noteiktajā laikā varētu piemērot Reglamenta 88. pantā norādīto procedūru.

(NB! Kopš brīža, kad tiek piemērota RKP, Eiropas Parlaments ir pieņēmis divas oficiālas rezolūcijas, kurās tas iebilst pret pasākuma projektiem saskaņā ar RKP¹.)

Papildinformācija

ES iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Samierināšanas un koplēmuma procedūru nodaļa ir izdevusi deputātiem paredzētu detalizētu rokasgrāmatu par komitoloģiju.

Atsauces:

- Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (konsolidēts teksts).
- Eiropas Parlamenta un Komisijas nolīgums par īstenošanas procedūrām Padomes Lēmumam 1999/468/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV C143, 10.6.2008., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta Reglamenta 88. pants.

Lisabonas līgumā ir noteikums, ar kuru precīzi reglamentē tā sauktos deleģētos tiesību aktus, kuri groza vai papildina nebūtiskus tiesību aktu elementus (ar tiem tiks aizstāta RKP). Tomēr pašreizējās procedūras joprojām paliks spēkā attiecībā uz tiem pasākumiem, kuri pamatojas uz spēkā esošajiem tiesību aktiem. Turklāt Lisabonas līgumā ir paredzēta iespēja nodot īstenošanas pilnvaras Komisijai, izmantojot regulu, kas pieņemta atbilstoši koplēmuma procedūrai.

Ja Jums ir radušies jautājumi, sazinieties ar Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sekretariātu vai ar Samierināšanas un koplēmuma procedūru nodaļas darbiniekiem.

---

¹ Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija rezolūcija par televizoru enerģijas patēriņa marķējumu un 2008. gada 16. decembra rezolūcija par tehniskiem noteikumiem par riska pārvaldību.